

Kasteelvrouwe heeft geen geld om klussende vrijwilligers te betalen

OVERNACHTING CADEAU

door ERIK MORSINK

Attentie, klusjesmannen van Nederland! Wie helpt kasteelvrouwe Karin de Rouw uit de brand? De eigenaresse van slot Vorden komt handen tekort. „De kleine reparaties in het pand, de tuin, noem maar op. Onmogelijk voor mij om alles zélf op te knappen.” Bedenk u echter wel dat het om liefdewerk oud papier gaat. „Klopt, ik steek het niet onder stoelen of banken: ik heb geen geld om iemand te betalen. Maar ik kan wel wat anders aanbieden. Een nachtje slapen in mijn kasteel bijvoorbeeld.”

Kasteel Vorden is in tegenstelling tot veel andere landhuizen in ons land in particuliere handen. In 2004 kocht Karin de Rouw het prachtige pand met drie hectare grond, dat dienst deed als raadhuis. „Na de gemeentelijke herindeling bestond er geen gemeente Vorden meer en ging deze plaats op in de gemeente Bronckhorst. Dus toen zaten ze hier in de omgeving ineens met vijf lege gemeentehuizen. Ik wist als kind al: 'Ooit zal ik in een kasteel wonen'. En toen kwam slot Vorden voorbij. Ik was verkocht. Het klinkt misschien wat flauw, maar ik woon hier prachtig en dan heb je verder als mens niet zo veel nodig.”

Hobby

Met haar toenmalige echtgenoot knapte Karin het hele kasteel op. „We hebben samen een heel fijne tijd gehad.” Maar in 2009 was de liefde over en het paar scheidde van elkaar. 'Vorden' ging in de

**'Dit huis
onderhouden
vergt
ontzettend
veel tijd'**

verkoop met een vraagprijs van 4,5 miljoen euro. „Maar uiteindelijk heb ik mijn ex-man uitgekocht. Ik wilde hier zo dolgraag blijven wonen. Nu ben ik gelukkig met mijn vriend Jos Hoenen, die op het ministerie van Buitenlandse Zaken werkt. Hij is mijn grote steun en toeverlaat. Als hij in het weekeinde hier is, helpt hij me in het kasteel. We doen zo veel mogelijk zelf. Maar dit huis onderhouden vergt gewoon ontzettend veel tijd. Vandaar dat ik hulp zoek. Het is mijn hobby, maar het is enorm hard werken.”

Een klusjesman zoeken is één, maar er eentje vinden is

een heel ander verhaal. „Weet u wat het is”, vertelt de Vrouwe van Vorden, zoals Karin zich als eigenaresse van het pand officieel mag noemen, „mensen denken: 'O, een particulier. Die heeft geld zat.' Maar ja”, verzucht ze, „het tegengestelde is waar. Ik betaal geen inkomstenbelasting, nou dan weet je toch genoeg? Ik heb helemaal geen inkomen. En een kasteel is nu eenmaal een bodemloze put.”

De kasteelvrouwe is vandaag modieus gekleed in een rood met wit geblokt jurkje, maar dat weerhoudt haar er niet van om de verfkwas te hanteren. Maar ook in kastelen zitten ongelukken soms in kleine hoekjes. De pot hoogglansverf lekt aan de onderkant en laat Karin die nou net op een oude ronde tafel hebben neergezet, die in 1974 bij de ingebruikname van kasteel Vorden als gemeentehuis door prinses Beatrix aan de burgemeester werd geschonken. Snel rept Karin zich naar beneden om een schoonmaakmiddel te halen. „Ik denk dat deze tafel trouwens gewoon uit één van de depots van paleis Het Loo komt, hoor”, relativeert ze even later. „Ik weet dat die er zijn. Maar niettemin blijft het natuurlijk een schitterend cadeau.”

• Vrouwe van Vorden Karin de Rouw zoekt vrijwilligers die haar komen helpen met allerhande klusjes in en om haar kasteel. FOTO: SJEFF PRINS

Eenzaam

En hoe content kasteelvrouwe Karin ook is met haar Vordense slot, het leven kan op zo'n locatie af en toe knap eenzaam zijn. „Jazeker”, bekennt ze. „Tot en met zondag is er hier op het landgoed een Castle Fair. Maar als die is afgelopen, zijn de bezoekers weg, mijn twee dochters Eva en Deirdre studeren en Jos zit in Den Haag. Dan voel ik me wel eens heel alleen. Aan de andere kant is het kasteel in principe elke dag te bezichtigen. Dus er komen wel regelmatig mensen over de vloer.”

En hopelijk binnenkort ook een stel klussende, tuinierende of poetsende vrijwilligers. „Van harte welkom. De koffie staat klaar. Uiteraard klus ik zelf mee. Ik vind het een geweldig idee dat ik tot m'n dood toe aan het werk kan zijn.”